

Слова які записані в післанні до Євреїв, (так і хочеться сказати Апостола Павла) залишаються актуальними і сьогодні, хоча все менше християн звертають на них увагу. Дайте і ще раз нагадаємо цей важливий вірш для себе. "Не кидаймо збору свого, як то звичай у деяких, але заохочуймося, і тим більше, скільки більше ви бачите, що зближається день той". (Євр.10:25) Здається на перший погляд один із віршів Біблії, але коли ним ігнорують християни, так багато проблем приходить у їхнє життя. Але в цьому вірші закладені глибокі основи для благословенного життя кожного віруючого. По-перше, не кидаймо. Саме слово говорить нам, що кидають. Друге - збір. Збір - це є громада людей, які збираються спільно для задоволення своїх духовних потреб. Інше слово, яке набуло великої популярності сьогодні, це слово - Церква. Далі автор післання наголошує на одному важливому слові, - свого. Що це значить? Думаю, що маленька дитина вже розуміє, що є щось своє, і в той час є щось чуже. Як річ може стати своєю? Коли людина її придбає, або отримає в подарунок. Збір придбати чи подарувати не можливо. Але коли людина вливається в збір християн, тоді тільки цей збір стає його. Коли щось є моє, то я несу за нього відповідальність. Моє це не тільки отримувати, але і віддавати. Тому, кожен християнин має чітко визначитись, де є його збір. Так, ми всі хто народжені згори, являємось Вселенською Божою Церквою, чи збором. Але в той самий час, вже в першоапостольській церкві, коли люди охрищувалися, вони приєднувались до однієї з громад, свого збору. Наступне, що ми зауважуємо у цьому вірші, це слова, - звичай у деяких. Є різні звичаї, традиції, обряди та закони. Але хочеться вірити, що кожен священнослужитель скаже на це Амінь, що звичай залишати свій збір, є недобрим. Від якого потрібно, чим пошвидше звільнитися людині. Але деякі мають такий звичай, інші інший. Але чому саме цей звичай приносить так багато проблем у життя християн? Кожен християнин зауважує, що ми живемо в останні дні. Перед приходом Ісуса Христа за Своєю Невістою. Про це свідчать нам природа, події, і багато в чому самі люди. Біблія говорить, що в останні дні любов охолоне. Хтось каже, що ці слова мають відношення до світу. А чи може те охолонути, що людина насправді не отримувала. Адже любов Божа вливається в серця Духом Святим. Тому Божа любов не може охолонути в того, в кого її немає. Хоча і світська любов охолоджується, але ми говоримо про цінності вічності. Тому в останній час диявол використовує різні засоби, методи, зброю, щоб усипити, осліпити, вкрати, вбити та погубити кого? А тих хто посвятив своє життя Господу. Один із його методів, це принести в життя людини такий маленький, незамітний звичай - залишати свій збір. Це проявляється в декількох напрямках. Перше, це коли людина рідше і рідше відвідує богослужіння, а з часом взагалі свій збір не рахує своїм. Або інший, коли людина не бере відповідальності за свій збір, а переходить, чи бігає із збору в збір, із служіння в служіння, поїдаючи вершки. Зрозуміймо правильно, що кожна людина має право від Бога вибрати, але свій збір. Інколи цей вибір може змінитися, але не щонеділі. Більше десяти років тому, навчаючись у Скандінавських країнах, я звернув увагу на наступні речі. Коли

святкові богослужіння, з гостиною, то приходять до 80% членів громади. А в недільних менше половини. На одному із служінь в п'ятницю, прийшло 7 людей, де церква налічувала більше 700 членів. Це насторожило мене, і я почав проводити особисте дослідження. Більшість із відповідей які я отримав, чому християни не відвідують церкву, це змученність після робочого дня. Аналізуючи подібну ситуацію на сьогодні в Україні, я зауважив туж саму відповідь,- робота, сім'я, діти, час. І на перший погляд такі важливі причини. Але коли б заглянув, кожен у своє серце, і щиро дав відповідь, то це звучить так - любов охолочила.

Любов до Бога, ми можемо порівняти з любов'ю до людини. Кожна людина переживала у житті закоханість. Що відбувається при коханні двох людей. Жертва часу, бадьорий дух, веселий настрій, пішком долання кілометрів дороги і т.п. Так само і відношенні до Бога і до свого збору. Християнин, котрий склав обіцянку перед Богом, служити Йому у доброму служінні, полюбив Його понад усе, знаходить різні причини, аби уникнути спілкування з своїм збором. Цікаво, а ті хто приходять постійно на служіння, невже це безробітні, ледачі, і не мають де подіти час? Відповідь одна - любов захолола. Наступне, що я зауважив через декілька років у країнах Скандинавії, це бігання із церкви в церкву. Прийшла людина в церкву, декілька тижнів і залишає її. В кращому випадку знаходить нову, а в гіршому зависає в повітрі. Там мене образили, пастор не добрий, не так сидять, не так те, чи інше. Ось звідки бере зародиш духовний блудник. А для чого відповідальність? Я є членом Божої церкви, інший вселенської церкви. А задавши запитання хто є твоїм пастором, відповідь чітка - Господь. А хто на землі твій пастор, то почувеш таке, що починаєш думати, чи взагалі така людина пережила зустріч з Богом. Це той звичай, який можна зауважити вже на Україні. Один пастор сказав так:"В Церкві є артисти, туристи і християни!"На що не задумуючись, можна сказати Амінь. Бігають із служіння в служіння, із міста в місто, з конференції на конференцію. І не просто так, але носять з собою пристрої для вимірювання помазання. І коли щось не так, значить цей пастор вже втратив помазання. Шукаймо іншого. Сміттєві збори, які виникають хаотично то тут, то там, поки не приїде сміттєвозник, і не вивезе, і наکش не назвеш. Але чому дивуватись, кожен шукає свій збір. Чи по рекламному: "Свій - до свого - по своє". В цій категорії зауважуєш і не просто рядових християн, але і не відбувшихся служителів, проповідників, євангелістів. Адже вони вже стали зависокі, щоб пройти через голчине вушко до свого збору. Бажаю кожному читачу, серйозно переглянути своє особисте життя, та знайти свій збір, в якому б він зміг, знайти їжу, піклування, лікування, обрізання та підтримку. Прийміть це слово, не як слово докори, але як написав автор послання до Євреїв але одним вірше вище: "І уважаймо один за одним для заохоти до любови й до добрих учинків. Не кидаймо збору свого, як то звичай у деяких, але заохочуймося, і тим більше, скільки більше ви бачите, що зближається день той".